

Donna hermosa, ben formada,
 y ab encantaments de fada,
 per fer fells á un mortal...
 si no fos la horissontal,
 qu' es posició que li agrada.

De dijous á dijous

JA hem pahit castanyas y panallets, menjars prou indigestos; lo que no ha pogut pahir la gent que segueix fil per randa la marxa de 'ls públichs negocis, es l' exaltació á president de la Cambra popular de 'n Romero Robledo, l' amo de la negrita Agueda, 'l pallaso funambulesch que 'n fa gala de son únich desenfado; ni menos la gestió embrollada de 'ls partits monárquichs, que no saben pas quina paret tocan. No 'ns cal parlarne gayré, ¡massa amobiao!

Girém mentrestant els ulls envers la Fransa; deixém anar ve las rancunias, qu' avuy en día no tenen cap rahó per existir, y ab ferma abressada de germanor, esperém ab son bondadós sistema de govern, lo que no 's pot esperar de las oligarquias imperants en nostre terra, que ni menos poden aturar la xardor de sas baralls personals per determinar com han de dirigir' els uns y els altres! Quan menos será per fomentar els interessos de la patria, qu' aixarpan sas grapas y sos ventrells paheixen!

*
**

La ventada de benhauransa, que 's sent venir de l' altra banda de 'l Pirineu, prou n' es més agradable mostrantnos com d' alla enllá, podém rebre ruixim benefactor, qu' adobi la terra de nostra estimada regò catalana.

No cal més, que fixar l' ull damunt de 'l mapa, per veurer com la República vehina te solcadas de carrils totas las valls de 'ls Pirineus septentrionals; mes cap d' ells, els atravessa.

Per entrar á Espanya, s' ha de doblar la cordillera per la part oriental, ó be per la occidental; no hi ha cap mes pas, mes per mor d' un conveni celebrat l' any 1940, abdós governs d' Espanya y Fransa, acordaren la construcció ensemps de camins de ferro que traspasessin pel mi'j els Pirineus. L' una d' aquestas vias que posa ab comunicació la vall de l' Ebro y Saragossa ab l' alt Aragó, ja arriba á Jaca; pero de l' un día á l' altre van passant ab rahons per donarli sortida per Cnfranch, ahont entrant en territoris francesos, pendría 'l nom de linia de l' Olorón.

L' altre regió qu' Espanya te promés solcar per ferro-carrils, es la vall de Noguera en lo occident de Catalunya, punt per' ahont deu establir' comunicació ab B gneres de Luchón.

Mes ara per virtut d' altas miras políticas del govern francés, presas per Monsieur Delcassé, ministre que representa en la Camara de son país la regió de l' Ariège, s' estudia un novell y mes ardit projecte, per posarlo tot seguidament. Perque l' assumpto d' obrir las comunicacions d' abdós Estats, es de patriotisme primerament, y d' interés local, per l' insigne estadista francés, que 'l porta de cap, ja fa molt temps; conclou tots sons plans d' etendre la claror de llibertat que 'n resplandeix á Fransa, y vol esparramar envers tot l' Orient, fins l' Egipte y lo Marroch.

Lo novell plan de que vením parlant, ja s' ha

portat á Madrid per' son estudi, no fa pas gayres días, y n' es un projecte de ferro-carril, que passant per la vall de l' Ariège á Fransa y anant en via dreta, passi per las regions mineras mes ricas de Catalunya, qu' aixís podrá explotar sas riquesas, avuy en día estancadas per' falta de comunicacions en via de ferro.

Aquesta combinació, darrerament madurada á París, sortirá ben clara y ne'ra per tothom; solzament la Companyia París-Lyó-Mediterrani, mourá cridoria á Marsella, que s' trovará amenassada pe 'l comers de Barcelona, y pe 'ls productes miners catalans, després de sofrir la competencia qu' ara ja li mou Génova.

Mes tot tindrà remey, si no manca la bona voluntat; perque declarant lliure lo port de Marsella, queda salvada la seva importancia comercial y s' arregla tothom. Després que 'l novell projecte de perforació de 'ls Pirineus, dins lo terme de tres anys, anirá complert ab la revisió de 'l tractat de Comers d' Espanya y Fransa, per' afavorir, no tan solzament lo tráfeh ab Marsella, sino també ab Burdeos y ab Cete, agermanant altra volta 'l Rosselló ab Catalunya, de qui n' es després.

*
**

Tal n' es la part mes substanciosa de 'l projecte de 'l ministre francés que agermanará molt mes qu' ara la Fransa y l' Espanya, beneficiant Catalunya, y trencant barreras qu, avuy privan l' inteligencia y coral afecte d' abdús nacions, barreras que d' un colp batudas, ens posarán entre-mitx de la Europa de qu' ens hem apartat fins ara.

Esperém que la sort, vinga de la part de Fransa, que 's posará ferma en son projecte, qu' aquí no mes s' hi posarán entrebanchs, com sempre que s' ha tractat de fer cosas de bon profit.

*
**

Sempre hem tingut per mes profitosas las milloras d' ordres materials, que las políticas, y aixís deu entendre'ho tothom. Pei' aixó, fa aquesta propaganda en sa crónica setmanal,

CALIXTE PI Y XARAU.

Sonet

Es jova molt blanqueta y rodanxona,
ab dos ulls com dos sols, fresca, gemada,
amable, atenta, humil, tan ben parlada
que dona gust sentir quan enrahona.

De garbo y gracia 'n té com cap mes dona
per garbosa que sigui y agraciada,
puig la sal que te en tot es tan probada
que val mes que 'l salí que hi há á Cardona.

Jo no he vist en el món cara mes fina,
ni imatge que l' iguali en hermosura.
Ella es casta, ella es verge y ella es pura,
ella es guapa, ella es mona, ella es divina.
Ella en fi, es, car lector, una xicota
que 'm té ferit de mort; m' ha donat pota.

ISIDRO VENDRELL

LA VUYTADA

¿Eh, qué tal? ¡Si en va portar de masega y de tabola lo gas d' aygua en la sessió del Ajuntament que 'ns honra perdent lo temps discutint al saló de Cent onze horas sobre si Monsieur Strache es una bella persona ó si en cambi, es un senyor que ab la seva llarga mónita 'ns volia pendre 'l pel ¡com si aquí fóssim de fora!...

Lo cert es, que fins aquí, 'ns hem quedat tots á l' ombra ab tot y voler fers' llum en una qüestió tan fosca. porque 'ls uns que... si d' això, 'ls altres que... si d' aixonsas, al fi hem anat á parar (després de molta patxorra y aygua calenta á un concurs internacional en contra, ó recurs murri... cipal que —si val á dirho— es cosa d' esperarnos assentats ab en Lebón fent ganyotas fins al sigle vint y hù que vindrá altre gas en porta movent soroll y rahons al Consistori per boca de gasseosos regidors, quedant igual á las foscas. ab tot y fer tans fanals que en certs llochs, hi están de so- porque, per la llum que fan, bras, en lloch de servey fan nòsa.

Y en lo Consistori jau lo gas d' aygua, en pau reposa, que, sense encendre 'l, ha encè; —pot dirse— á tot Barcelona.

*
**

La vaga dels bilbains es un gros botó per mostra de que l' element obrer á comensarne ja toca 'ls resultats dels seus clams que de justos ho son forsa valentse de la rahó y de sa actitud que imposa quan se tracta del treball en totas las sevas formas, que mereix —si es ben entés— las consideracions totas dels amos y autoritats y de la gent que te solta.

Lo triomf dels bilbains, mes que triomf es una gloria pe 'l pobre treballador, mirall de pau, que si es sólida, retratará 'ls drets de tots que, ben pesats, alashoras, ab la balansa social y per pesos seny á arrobas, quedin uns y altres al lloch qu' en la Humanitat 'ls toca

A n' el companys de treball bilbains, la enhorabona.

*
**

Fart de castanyas, bolets y d' otras cosas mes fortas, mes fort que de panallets porque 'm tornan á la boca, (no pe 'l gust sino pe 'l preu que es lo que se m' indisposa) al endemá de Tots Sants lo mateix jo que la dona ens varen llevar mitj morts y la canalla mitj morta; de modo que semblava un cementiri á casa nostra.

Per aixó no vám anar al Poble Nou, ni allá á sota

de Montjuich, com es costum, á durhi flors ni coronas.

¡Bé prou que 'ns hi portarán! ¿No cal que hi fém babarotas en lo Camp de la quietut, ni soroll, ni... pitjors cosas! ¿qu' es bó visitá 'ls difunts? ¡Vés á n' ells que se 'ls hi endona, si no 'ns veuen, ni 'ls veyém, y. tapiats, no tenen porta ni finestra per mirar qui es dels seus que se 'n recorda! ¡Bé prou que 'ls tenim presents anys y panys á la memoria!

Las milloras que s' hi han fet aquest any y las grans obras en lo Cementiri nou, sobre tot, ben clar demostren qu' están molt millor fincats alguns morts de casas bonas que molts propietaris vius que tenen chalets ó torras.

Més que Necrópolis, lo Cementeri nou recorda á Niza ó bé á Luchón, La Garriga ó Argenton.

*
**

Los Tenorios de cartel han sigut 'n Pata-bona, 'ls dos Borrassos y, á més, al Circo Espanol en Rojas:

En Boraplata, 'n Theodor, perquè encare se 'n recorda; l' Enrich, perquè es un Don Juan auténtich, ell en persona; y 'n Jaumet y en Rojas com á Tenorios braus, de forsa.

Ab! La Caparó ha sigut la Doña Inés més de moda, y la Llorente, la que ha fet aquest any mes prova.

PEPET DEL CARRIL

¡Quán no las pot havé!...

La Pepeta, tan retreta, que may surtia á passeig; ni es cas d' anar al teatre, sempre ficada al convent, entre mitj de las beatas ó monjas qu' es lo mateix.

Era el seu itinerari rutinari hasta ab excés; de casa seva á la iglesia y de la iglesia al convent.

Ab la seva mantellina y aqueil tirat tan modest, othóm deya, ¿la Pepeta?

será una esposa de Deu.

Donchs ara fará uns tres mesos ha cambiat per complert un dia surtint de missa la va deturá en Quimet; li va dir qu' era molt maca que 'ls seus ulls eran de cel que l' atreyan sas miradas y 'l tenian ya corprés.

Desde llavors la Pepeta, no 'n té poch de gallarets, ha deixat la mantellina per un elegant barret.

Dú un cos ab mànigas amplas faldilla ab farvalanets

va pentinada á la moda y cada día á passeig; ¡no hi va poch de satisfeta al costat del seu Quimet?

Desde llavors ¡pobres monjas! ja no s' acosta al convent, y si va á missa de dotze es per fer goma no mes.

Y ara no te prou boca pera alabá al pobre nen tan grassó que tira fletxas porque va apuntar tan dret.

Ab aixó dona á compendre que feya com la guineu.

PEPET DE VILAFRANCA

Lo terrible Aix y en Villaverde

—¡Ay, Sr. Raimundo! me dihen de Barcelona, qu' allí 'ls republicans ho son tot y 'ls catalanistas també...

—Ja veurás: primer que tot, es la sinceritat electoral. Dona ordre de que 's cometin tota classe de tupinadas.

Un elector aprofitar

—Mestre! ¿ahont anéu ab tants vots?
Que no sabéu que no mes s' en admet
un per elector?

—Es que jo voto per mil... com que
'm diuhen en *Mil-homes*.

Un bon servey

I

SON las nou del vespre y está plovent... de gota en gota.

La majoria de's carrers de Barcelona, convertits en inmensos bassals, colocan á la segona capital d' Espanya al nivell de las primeras del Marroch.

En Montánchez, simpátich municipal que guardava en sa cartera la credencial d' una creu y alguna papeletas d' empenyo, buscant aixopluch s'ha ficat dinre 'l portal d' una casa y allí permaneix sentat tranquil en lo primer graho de la escaleta.

Contra la seva costum es á despert. Fuma un *habano* de quatre céntims que li ha regalat la raspa del tercer porque li gua da 'l cisteli mentres ella *está d' operacions* ab lo taberner de la cantonada.

La historia d' en Montánchez es tant curta com interessant:

Als dotze anys, veyent que á casa seva predominava la gana sobre 'l pa y sospitant que al costat de sos pares corria 'l perill d' avansarhi molta fam, saltá á Barcelona (refugi de molts nulitats,) y entrá de *groom* á casa 'l marquès de la Llinosa, personatge fanaich hasta 'l moll dels ossos, que á la recomenable *qualitat* de tenir molts rals reunía la de ser bastant estúpit, cosas avuy precisas per passar plassa de persona distingida.

El marquès, tal volta porque 'n Montánchez no servía absolutament per res, li havia posat cert carinyo, prometentli mes d' una vegada que s' encarregaria de son pervindre.

Passaren anys, y la negra estrella del futur municipal volgué que al ser quintat pe 'l servey de las armas li toqués en sort un dels números més baixos.

Llavors fou quan recordá las promesas de son amo, y pochs días avants de marxar á pendre posesió del cárrech de *quinto* entrá en lo despaig del aristócrata donantli compte de la nova fatal.

—Ja estava enterat de lo que 't passa,—va dirli el marquès—pero aixó al ff y al cap no es una desgracia tota vegada que ha passat á molts milions avants que á tu. Jo tenia 'l propòsit de redimirte, pero, pensar tho millor, hi determinat no ferho pe 'l bé teu. A tú, Montánchez, t' es convenient anar á servir al rey. A lí t' espavilarás y 't farás home, que son duas cosas que 't fan falta com el pa que menjas. Porque vegis que no soch desagrahit y se cumplir ab el meu deber, aquí t' entrego aixó que podrá servirte de molt quan ja hagas sentat plassa.

Y va donarli un paquetet que 'n Montánchez prengué fentli un salt el cor.

Sortí del despaig pensant ab la inversió que donaria á la suma que, segons ell creya, el marquès acabava de entregarli.

Obri el paquet ab ma trémola y vegé que contenía... juns rosaris y una carta de recomenació!

El pobre Montánchez quedá com qui veu visions. Li semblava mentida que el marquès fos capás de tal rifada.

Y al cap de poch temps marxá, fregantse la carta

II

per... certa part posterior de la persona y venentse 'ls rosaris á la portera, que va donarli lo suficient pe 'l tabaco d' una setmana.

Passaren tres anys.

En Montánchez acabat ja 'l servey á que la lley l' havia obligat, torná a presencia del marquès de la Llinosa en demanda d' una colocació.

Son antich amo, veyent personalisada en aquell xicot la mes complerta inutilitat, va buscar i y obtenirli una plassa en lo *brillant cuerpo* de la Guardia Municipal de Barcelona.

Y ja tenim al antich *groom* convertit en *guerrero* atenuat y sentat en lo primer graho de l' escaleta d' una casa de superb aspecte.

A pesar de son ferm propòsit de no dormirse, la monotonía de la soletat en que estava y la crema total del cigarro, eran causa d' a gun cop de cap subversiu, precursor d' una *siesta* ab tota regla.

Ab a xo de las *siestas* en Montánchez hi era una especialitat.

Per fi plegá 'ls brassos, y cargo'antse com una serp, se disposava á *entrar en funcions* quant sentí un jayl fondo y dolorós mensat per algú dels estandants del primer pis.

S' aixecá com mogut per un ressort, y ab la ma á l' empunyadura del sabre esperá impávit y valerós que passés el criminal causant d' aquell crit per... ferli pas.

Veyent que passava estona y no tornava á sentir res, prengué la heròica resolució de llargarse á honesta distancia.

En aquell moment, el valor del insigne Montánchez arraijá al *summun* de la seva forsa.

Apoyadas las mans á la paret, porque las camas se li negavan á cumplir la obligació, murmurava entre dents mentres procurava sortir de la escaleta.

—Es probable que en aquet pis hi haja una desgracia...

No havia acabat encare las sevas reflexions quan la porta del primer pis fou oberta y tancada ab gran estrepit y baixa ràpit com el llamp un home en direccio al carrer.

Tan depressa anava que apenas en Montánchez tingué temps de ferli pas.

Si en aquell instant s' hagués posat de manifest la roba interior del antich protegit del marquès de la Llinosa, en certa prenda s' hi haurian pogut apreciar las *huellas* d' un valor á tota proba.

Tremolant y no de fret, se disposava á sortir d' aquella malehida casa y en lo pedris del portal va toparse ab lo mateix home que pochs moments avants havia sortit corrent.

Darrera de aquella centella ab forma humana hi anava una dona vestida ab certa decencia, bufant mes fort qu' una máquina de carril.

Tots dos varen ficarse al primer pis, aquell pis qu' era la preocupació del pobre municipal per haverne sortit l' jayl que 'l tenia sobressaltat.

—Nada, nada,—d'ya 'n Montánchez sortint al carrer—ho y que dar avis á la superioridad. ¿Quién sab si por este servicio alcanzaré otra creu?

Y s' allunyá d' allí sense fer cas de la pluja ni veure altra cosa que la por que 'l tenia pres.

—¡Morrall!—va xillarli una vella á qui doná una trapitjada bestial.

Pero l' aludit, considerant, que l' autoritat quan está en funcions ha de conservar molta sanch freda y no deu fer cas de certs desahogos, continuá son camí ab la mateixa frescura... d' aquell que 's mulla per no portar parayguas.

Arrivá al quartelillo, y ja en presencia del cabo li esplicá punt per punt tot quant havia observat, no sense pendrer la precaució de passar per ait el susto mayúscul que tenia ficat al cos.

El superior de 'n Montánchez, cargolantse 'l bigot que semblava 'l raspall d' un llimpia-botas, escoltava la relació ab aquella serietat característica de las personas que ocupan un cárrech elevat.

—Esto, Montánchez, podría tener cúa y hay que andar con tiento —va dirli.— Si se trata de un complot anarquista podremos dir qu' hem salvado á Barcelona de una hecatombe, y si aquellos crits son el resultado de un crimen potser aún llegaremos á temps de que no hayan mort tots els *interfectos*. (?)

Y cridant á una *pareja* varen encami arse tots quatre á salvar á Barcelona d' una hecatombe.

Arrivaren per fi á la casa y el cabo distribuí la

gent per la escala, fent gala d' uns coneixements estratègichs que ningú li hauria atribuït.

¡Un Napoleón en petit!

Prenent las precaucions qu' eran del cas y acompanyat de 'n Montánchez, el cabo pujá y trucá al pis ahont s' estava desenrotllant el crim que allí 'ls portava.

Obí la porta una xicota que per son aspecte semblava la criada.

—¿Qué ha ocurrido en este pis?—varen preguntarli á duo els visitants.

Y la noya assustada per aquellas fatxas y la calitat de la visita, va contestarlos tremolant y ab'ls colors trencats:

—La senyora ha tingut un nen...

El cabo y en Montánchez se miraren d' un modo indefinible y s' apoyaren en la barana de la escaleta per no caure d' espatllas.

¿Qué havían de fer devant d' aquell *crim* esgarriós?

Per fi, y retornats de la... sorpresa, varen allunya se carregats ab la planxa mentres el cabo murmurava mirant al seu subordinat:

—Uua vez que hemos llegado á temps...

BALDOMERO BONET

L' abscess de la patria xica

—

Lema: "Ab lo cap sota de l' ala y arraulida en un recó."

Nostre mare Catalunya
la qu' avuy 'ns vetlla 'l son
y que allá en nostra infantesa
nos alentá ab sos petons,
fa temps que pateix y aguanta
ab massa resignació
un *bony* ab dos overtures
per las que, poquet á poch
se l' infiltra en l' organisme
l' anèmia y la consunció.

Aquet tumor li envenena
tota la sang del seu cos;
tot ell es pus y materia
y fers baccillus de Koch
que minant van l' existencia
d' una matrona qu' un jorn,
passejá per mars y terras
trionfant lo seu penó.

L' abscess de que jo 'ls hi parlo
es Madrit, vila de l' os;
es el Madrit burocrátich,
el que 'ns xucla la suhor,
y 'ns escorre la butxaca
dantnos set toms de garrot,
y 'ls dos forats que dimanan,
d' aquest *vesper* asquerós

son los toros y el flamenco
que 'ns embruteixen á tots
nudrint lo cor de barbarie,
d' odi y d' afeminació;
y si Catalunya ayrada
no s' extirpa á sang y á foch
aquet *cranch* que l' enmatzina
paralisant son esfors,
ja cal que á morí es disposi
com fineix lo pobre poll
al deixar'ho en l' i vernada
lo bes de l' escalf del sol;
ab lo cap sota de l' ala
y arraulida en un recó.

S. BRUGUÉS

Zalonnaris

PERA APUNTACIONS DEL ←

— SORTEIG DE NADAL

Magníficament litografiats á dugas tintas

Los de 100 fullas á 80 céntims

„ „ 50 „ á 50 „

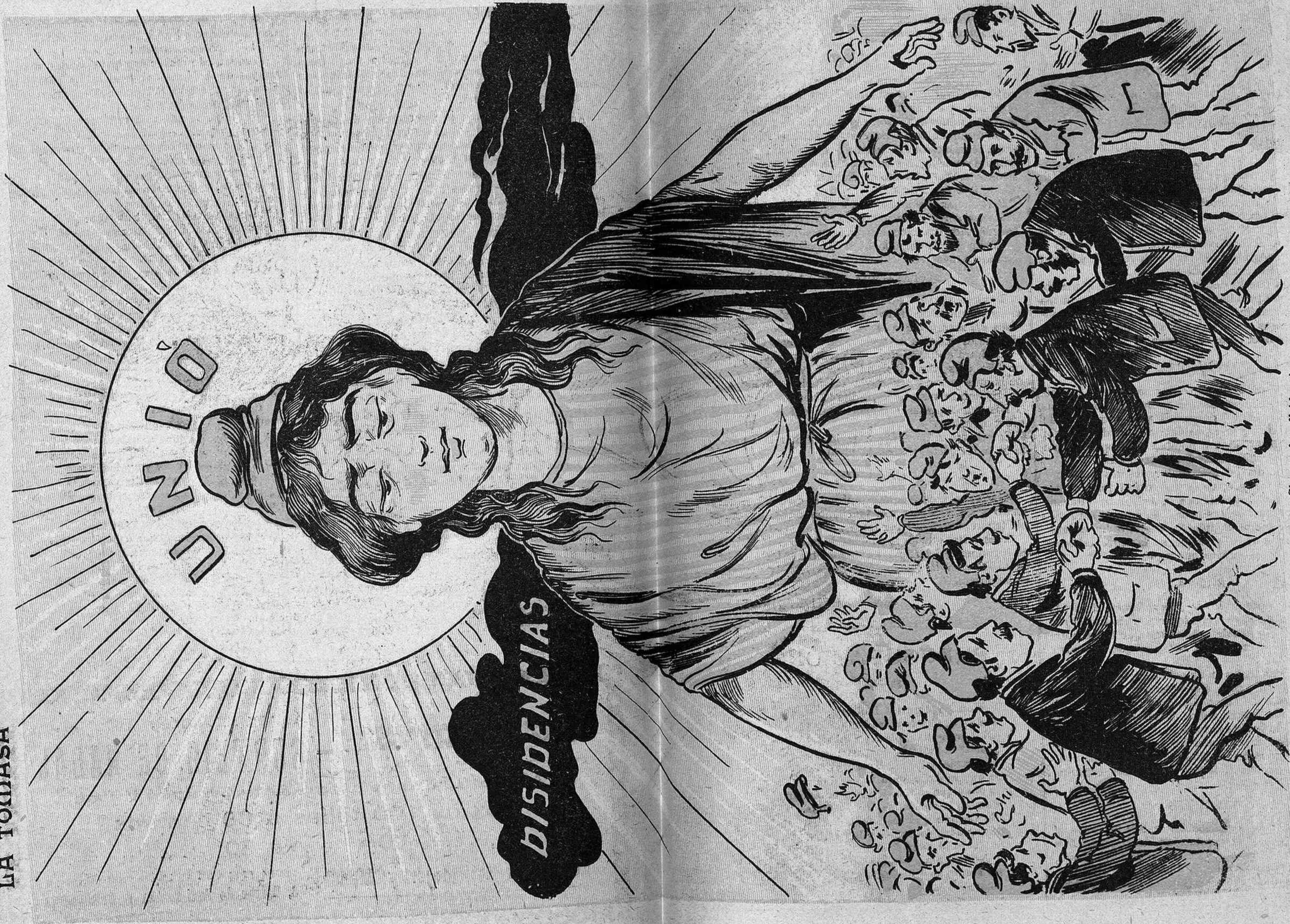
Vendas al per Major y Menor

LITOGRAFIA BARCELONESA
6, Carrer de Sant Ramón, 6, BARCELONA

IIA LAS URNAS II

per J. LLOPART.

IIA TOMASA

Si mata las disidencias
y deixan brillá aquet Sol,
l' Espanya republicana
guanyará las elecciones.

LICEO

Fa ja alguns dies que han comensat los ensajos de la ópera del malograt Berlioz, titulada *Le dannazione di Faust* y de la que nostres filarmónichs ne coneixen varias pessas per haverse tocat en concerts.

Pera la deguda presentació de la mateixa, s'ha encarregat lo decorat compost de 13 decoracions al notable escenógrafo de Milán Sr. Rovescalli, y la part de sastrería á lo Sr. Zamperoni.

Com siga que lo debut é inauguració de la temporada está fixat pera lo día 14 del corrent, la setmana entrant publicarem la llista del numerós personal contractat y óperas noves y de repertori que l'infatigable Sr. Bernis promet posar en escena.

PRINCIPAL

Ab las conegudas obras *Dora* y *Sor Teresa*, la eminent Vitaliani dongué dissapte y diumenje passats las funcions de benefici y despedida y en lo trascurs de la representació sigué sumament aplaudida per son refinat treball artístich y notable desempenyo que dongué á las protagonistas d' abduas obras.

En lo según dia dels esmentats y després del tercer acte de *Come le foglie*, que s' executá al final, se tributá una ovació entusiasta á la celebrada Vitaliani fentne partícipe á son company, lo notable actor Sr. Duse, ovació que no dúptém 'ls hi será d' imperdurable recort puig no es possible se 'ls pugui esborrar per lo franca y espontánea que sigué.

ROMEA

Com es de suposar, lo *D. Juan Tenorio* ha fet lo gasto de la setmana y en ella lo Sr. Borrás (Enrich) ha demostrat ser lo *primer galan* dels que tenim entre nosaltres y además lo mes *calavera* que va crear l' immortal Zorrilla.

Gracias li sian dadas en atenció á sas facultats.

Dimars passat y com á complement del drama s' estrená *La filla del Comendador*, titol d' una comedia bastant insípida basada sobre 'l famós *Tenorio*. Son autor, que es lo festiu escriptor Sr. Saltiveri, ha donat mostra de poca inventiva al fer repetir á dos personatjes distints una declaració d' amor, qual rima y estribillo son parodia de la tan popular del esmentat *Tenorio*.

NOVETATS

Seguint la tradicional costum de tots los anys, s' han donat algunas representacions del popular *Don Juan Tenorio* y també del ja imprescindible *Nuevo*, per la companyia de D. Jaume Borrás, qui ab lo desempenyo dels protagonistas ha demostrat possehir sólits punys y vigorosos pulmóns.

Dits dramas han sigut desempenyats á complerta satisfacció del numerós públich que hi ha assistit y aixó es lo millor elogi que podém fer de la companyia contractada *per accidens*.

*
*
*

Pera dissapte próxim s' anuncia la reaparició del genial Frégoli y dit está que donat lo bon gust que posseheix y l' activitat que 'l domina, presentarà importants números en son especial treball artístich.

De moment, com á novetat 'ns anuncia *Noche d' amore*, escena cómica musical; *Fregoleide*, capritxo principi de sigle; *Al veglione*, escena de transformació; *Delizie militari*, boceto en dialecte y *Faustino*, parodia de la ópera *Faust*.

Pera donar mes amenitat á l' espectacle, una reputada companyia cómica italiana dirigida per lo senyor Zucchi, cada dia executarà una pessa de son repertori.

Sabém que la vinguda de 'n Frégoli es esperada ab verdadera ansietat.

CATALUNYA (Eldorado)

Després de varis aplasaments á causa de imposicions vingudas de Madrit, per fi dijous s' estrená *La chica del maestro*, que passá, gracias á la bona execució que hi donaren los artistas de la *troupe* Cerbón.

La lletra no ofereix res de particular (diuen que es filla dels Srs. Jackson Veyan y Lopez Silva) de la música sense ser gayra original, se repetí sols un bonich número que acredita lo nom de Chapi.

Las demás pessas semblan fetas del aprenent de dit compositor.

Se prepara *El jockey* que segons diuen la Empresa hi ha fet gastos de consideració.

GRAN-VIA

El general continua imperant en lo carte l' d' aquet teatro y sas victorias son tant importants que sembla tenim *guerrillero* per temps.

Be es vritat que ab lo concurs de la *heroína* Matraz en lo número del *Peon*; del inveneible Alcalá en lo de *pal-pa-la* y la retaguardia del *perrito*, la victoria es inductable.

UN COMICH RETIRAT

PREOcupacions

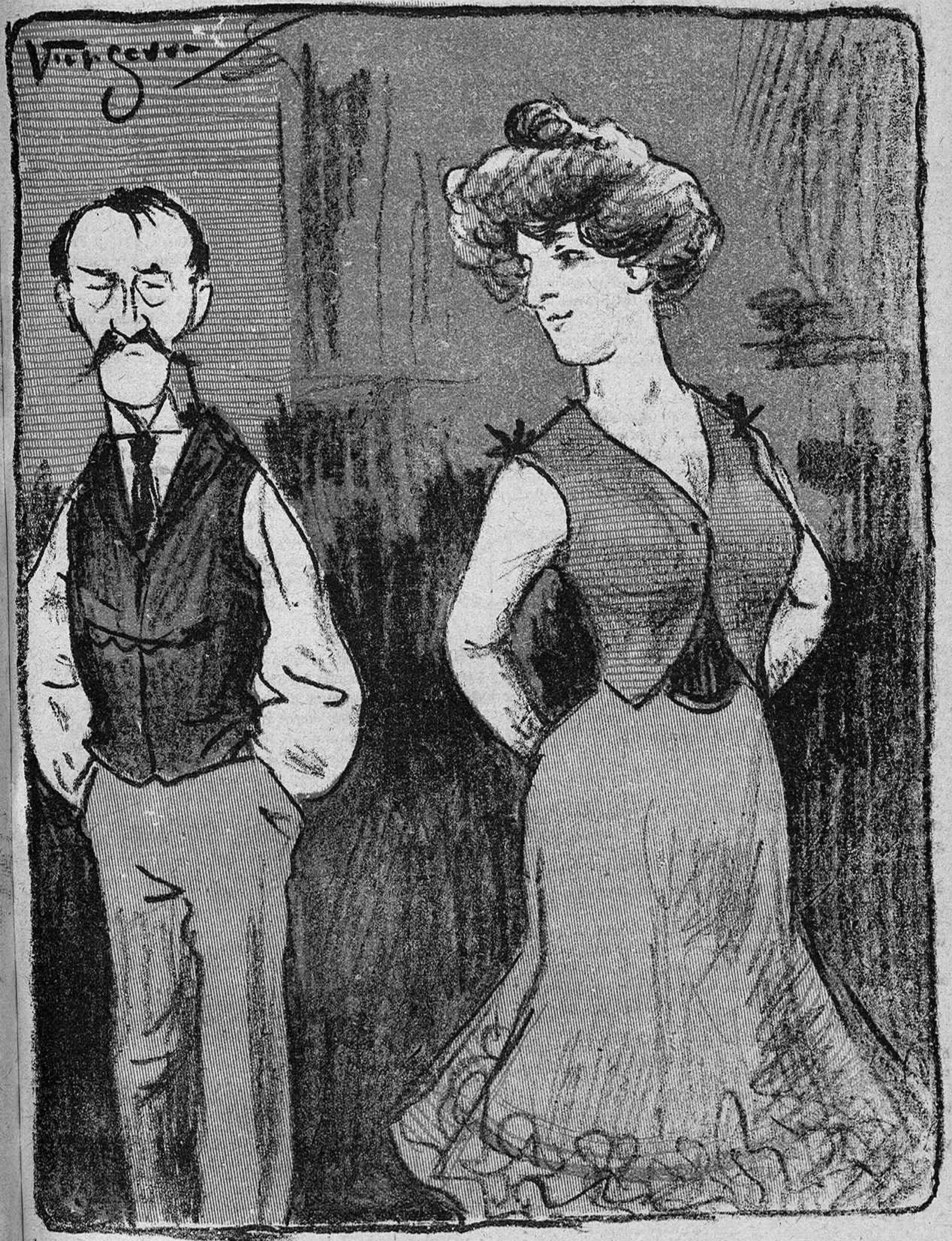
SONET

Honor y dignitat, idolatria,
virtut, agricultura, medecina,
oli d' atmetllas dolsas y fuxina,
república unitaria, simpatía;
la surtida del sol, l' homeopatía,
la guerra de Turquía, la padrina
la dona que ab uns polvos s' enmatzina,
l' amor, lo rom y fins l' astronomía.
En Lerroux y la peste de Marsella,
l' esquadra del inglés y la Cecilia,
el debut al Eden d' alguna estrella,
l' Esperit Sant y la demás familia
en Maura en Villaverde y en Silvela
romansos son pel que no té una pela.

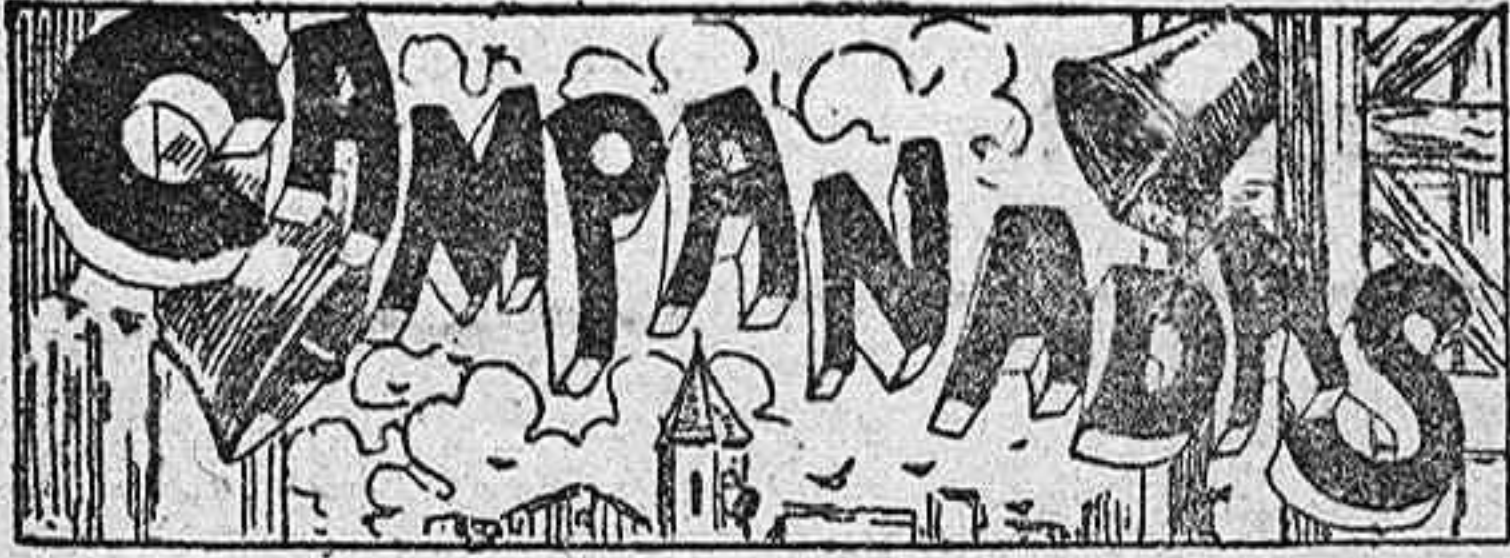
A PELA

LA TOMASA

Un Tenorio ensopit

— Vaig observant ab tristesa
que degeneras, Sevè;
tans cops qu' hem vist lo *Tenorio*,
y tu mústich, com si ré.

En Vallés y Ribot pot ben dir qu' ha tirat floretas á qui no s' ho mereixia.

Fa pochos días deya 'l conegut federal, referintse á n' en Lerroux, qu' aquet era la pedra angular de la República.

Y gayrebé ho ha endevinat, perque ell es un de s qu' han rebut un cop de pedra lerrouxiana que 'ls ha tret, pot dir se, fora de la candidatura pera las eleccions del diumenge vinent.

Perque es un cop de pedra de *padre y muy señor mio* des tinar los districtes mes do ents pera 'ls federals, quedantse en Lerroux pera la colla de la *desunió* las brevas mes maduras.

¡Com hi ha mon! hi ha homes que 's diuen republicans, que semblan los enemichs mes grans de la República.

Sembla que en aquesta ciutat van arrelantse los torradors de café de noms extravagants, després del Tupi namba, nom propi pera eleccions, ha vingut lo Momotombo, y com qu' aquí tenim molt despert l' esperit de l' imitació, aviat deurán obrirse al públich lo Jamarrambo, lo Plamhitombo, lo Remenabelbombo, y altres noms per l' istil.

Encare que diguém que no, es probat que 'l nom fa la cosa.

Diuen que 'l Sr. del Roth-gros aviat farà 'l paquet. No li desitjém res mes que bon vent y un viatge felis. Pera nosaltres aquet bon senyor ha sigut una figura decorativa.

Las que crech que l' anyorarán serán algunas senyoras, perque s' ha de confessar que 'l Sr. Roth-gros es un bon mosso.

Ja ho diu la nostra avia, que tothóm te una gracia ó altra.

¡Menos mal!

L' arcalde ha ordenat al inginyer de la Inspecció Industrial, Sr Sintas, qu' informi respecte de si la Empresa del gas ha cumplert be durant la última vaga.

Vaja, vaja., aixó ja es estar massa de broma. Qu' ho preguntí á tot Barcelona y l' hi contestará desseguida.

Ha cumplert pitjor que may.

Fins avants de la vaga donava 'l gas dolent, durant la vaga va deixarnos á las foscas.

Y aixó poden assegurarho tots los que no siguin cegos, encare que no tingan tantas patillas com lo nostre arcalde.

El Sr. Villaverde acabarà per fer bó á n' en Romero Robledo; lo qu' es á barra n' hi dona vinticiuch á acabar á trenta.

Figurinse qu' ha dit qu' havia donat als republicans todas las facilitats possibles pera las próximas eleccions.

Are convindria saber, que entén per facilitats lo senyor Villaverde.

Sens dupte que per ell, son sinónimas de tupinadas.

Al Sr. Heras Fraile li han robat una cartera que contenia un milló y mitj de pessetas en accions del Banch d' Espanya y de Sucreras y vuyt mil pessetas en bitllets del Banch.

Lo robat al Sr. Fraile es tota una fortuna, y luego dirán los *freres*, que son pobres.

Fou tan crescut lo número de composicions que reberem pera 'l número dels Morts, que no 'ns sigué posible publicá todas las que s' ho mereixian.

Quedan, donchs, en cartera pera un altre any sisom vius; y doném mi mercés á sos autors per haver acudit de tan bon grat á nostra crida.

Se diu qu, aviat se procedirá á tirar á terra 'l Frontó Condal, pera destinarne 'ls solars resultants á la construcció d' edificis particulars.

Molt nos plau la noticia, perque ella proba que 'l públich va convencentse de que hi ha molts espectacles que no son res mes qu' una excusa pera cassar els diners dels incautes, y convensut de aixó, no hi assisteix... y fora tontos, fora espectacles.

Tenim entés qu' un botiguer del carrer de la Boqueria qu' ha fet su pensió de pagos varias vegadas, era un dels candidats pera concejalias de Barcelona proposat per lo senyor Lerroux,

Ara diguin vostés: ¡lo que no ha sabut administrar los seus interessos, com administraría 'ls dels altres?

A menos qu' escarmentat dels seus negocis, un cop concejal, en lloch de pagar, se dediqués á cobrar...

No fora 'l primer qu' aniria á refer á la Casa Gran lo perdut en negocis particulars.

Havém llegit una carta en que 'l Sr. Llunas fundador y director del setmanari *La Tramontana*, periodich qu' havia gosat de molta popularitat per allá l' any 1885, se queixa de que un intrús, un barrut ó despreocupat, hagi fet apareixe un nou setmanari ab lo titul indicat, y fent veure qu' es continuació de *La Tramontana* antigua, quan lo senyor Llunas no hi te cap intervenció com no n' hi tenen tampoch cap dels antichs colaboradors de la verdadera *Tramontana*.

Aquet fet vé á corroborar lo que dihém en altre lloch d' aquet número, aixó es, que á n' aquí l' esperit d' imitació está arreladissim, fins lo punt de que devegadas se converteix en copia exacta.

Los qu' obran de tal manera ja quedan calificats pe 'l sol fet d' obrarhi; ó son molt tontos ó molt desvergonyits, y tant en un cas com en un altre han de ser mirats ab despreci.

Qu' vulgui castanyas que se las tregui del foch. Es molt cómodo aixó de menjarse las que en algú li han costat bonas cremadas.

Los suposém enterats del escándol que varen donar l' altre día dos clergues que vestits ab los hábitos del seu ofici, se presentaren á una casa *non sancta* ab los fins que son de suposar.

Pero ¿perque no 'ls ha de ser permés casarse á tota aquesta gent que senten las mateixas necessitats que 'ls demés homes?

Es molt salat aixó de que serveixin pera casar y no pera casarse.

Fan com lo patró Aranya; embarcan y 's quedan en terra.

Nada, nada; aquí sols hi ha dos solucions pera tranquil·litat de l' Iglesia y dels marits, ó que 's casin, ó que .. *dar-xonsas*. ¡No sé si m' haurán comprés! Si no m' han entés recórdinse de que hi ha eunuchs.

S' ha descubert un nou escorxador clandestí, ab la particularitat de que s' hi sacrificavan caballs malalts y ab la de que l' amo d' aquesta industria, es ja reincident. Ab tot y aixó, es de creure que á n' aquet subjecte no li passarà res. Altra feyna tenen ara las autoritats ab la bruticia de las eleccions.

Pera dimars á la tarde y en lo teatre Novetats s' anuncia una escullida funció (en la qual pendrán part distingits artistas de las varias companyias que actuan en aquesta capital) á benefici de la Viuda del conegut escriptor que durant molts anys tingué á son cárrech la Secció de «Chirigotas» de *La Publicitat*, ó sigui D. Daniel Ortiz.

Desitjém que 'ls resultats pecuniaris de dita funció superin á tota esperansa, puig sabém de sobra la situació en que generalment deixan á sas familias los qu' han *viscut* de la ploma.

Lo dilluns vinent tindrà lloch la inauguració de la temporada del Teatre Intim (Teatre de las Arts) ab la traducció catalana de l' obra de Beaumarchais, *Lo barber de Sevilla*, pera la qu' han pintat decoracions los reputats escenógrafos O. Junyent y N. Gracia.

Com siga que la Empresa no té altra aspiració que la de donar á coneixe algunas obras extranjerias verament notables, puig sols la guia un ideal artístich; per ella mes que per ningú desitjém ñs grans resultats pecuniaris, ja que en lloch de guardarlos en caixa, es gayrebé segur que 'ls invertirà en donar una altra serie de funcions per l' istil de las que té anunciadas.

BUSCANT

Als lectors

Busca la nau la costa benehida
quan bramula la mar aterradora;
busca l' auell la branca mes florida
per saludá ab sos cants la nova aurora.

Lo mes sublim de la Naturalesa
busca 'l poeta boy pulsant la lira;
la pastora en el bosch ó en la dehesa
busca al ayment per qui son cor suspira.

La abella busca flors, las flors al sol,
l' aureneta volant busca son niú;
la granota en lo estany busca consol
y l' aygua de las fonts busca lo riu.

Jo també busco, mes inútilment
y als lectors cito per si algun ho logra
trová un cuyner famós, inteligent,
que vulga fer ab patatas á la sogra.

MERCURI.

FARINOTS

¿Que don' á un jove mes penas?

Las nenas.

¿Y al home malas estonas?

Las donas.

¿Qui 'l cor d' un vell ne fa estellas?

Las vellas.

Donchs se mostra ben senzill
que donas, jovas ó vellas
sempre son lletjas ó bellas
dels homens el gran perill

¿Qui 's complau en dar mareig?

Festeig.

¿Qui tregina mals al cor?

Amor.

¿Qui 'ns flagella al gran poder?

Volguer.

Donchs molt estará confús
ó be tindrà 'l cap espés,
qui digui que Amor no es
un solemne cap de llus

¿Qu' es lo que treu mes d' apuros?

Els duros.

¿Y 'l que allunya 'ls mals de caps?

Els naps.

¿Y el que cura tot espant?

L' arjant.

Donchs com se veu, d' aqueix modo
necessari 's fa 'l diné,
perque al final se veu bé
que ve á sé un *cúralo todo!*

RAMPELLS

Rich, Roch, Ruch.

Diuen qu' es molt rich D. Roch.
mes jo creure' aixó no puch
lo que 's diu ni molt ni poch,
puig que gracia á Deu no soch
per fé aixó encare tan ruch.

Perque, ¿cóm pot esser rich,
l' home que cap finca té?
—y eregueu que quan jo ho dich
es perque segú n' estich:—
ni tampoch te cap diné.

Qu' ell va sempre molt bonich,
gasta molt y may fa res,
jo ab aixó també hi estich
mes no vol di aixó qu' es rich
com l' en volen fer vostés.

Per lo tant, qu' es rich D. Roch,
de cap modo creur' ho puch
com ja he dit, ni molt ni poch,
puig que gracia á Deu, no soch
per fé' aixó encare tan ruch.

ESTORER DE LA RONDA

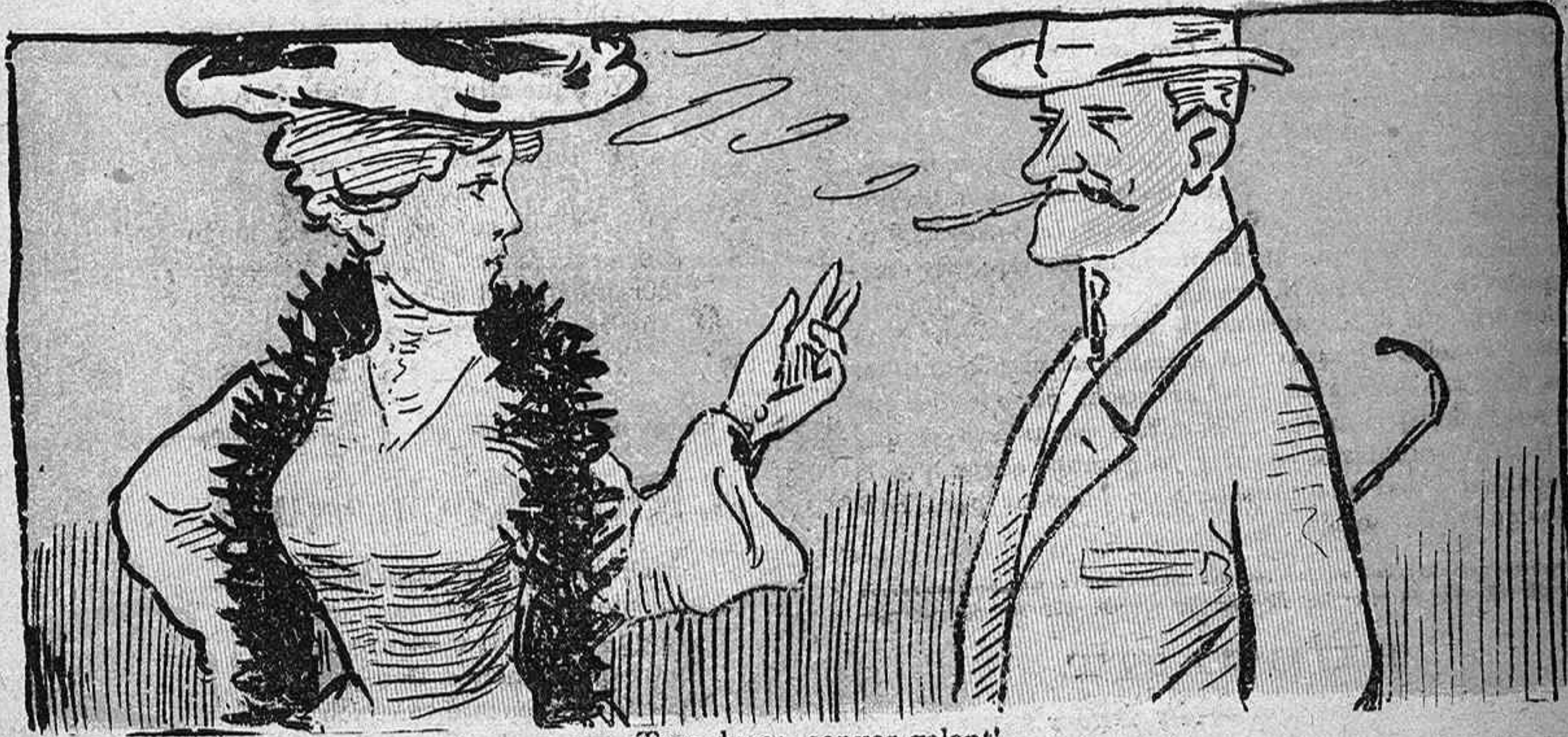
LITOGRAFIA BARCELONESA

SANT RAMÓN, 6. - BARCELONA

Un aficionat a tocar

—¡Es guapa, vatua 'l mon!

—¡Tres duros, senyor galant!

—¿Tres duros? ¡Cal Tant per tant
compraré un acordeón.